

Dátum:
9.08.2019

Číslo spisu:
10. G. 2019

Prílohy: ELEKT.

Marcel Slávik (predseda ZDS)

Od: Marcel Slávik (predseda ZDS) <slavik@samospravaydomov.org>
Odoslané: pondelok, 10. júna 2019 20:43
Komu: 'stavby@jarovce.sk'
Predmet: RE: UKSP-1306-TX1/2017/J-Vi (ÚK: FILM PARK Jarovce)

Odvolaie voči územnému rozhodnutiu MČ Bratislava-Jarovce č. UKSP-1306-TX1/2017/J-Vi

Voči územnému rozhodnutiu MČ Bratislava-Jarovce č. UKSP-1306-TX1/2017/J-Vi zo dňa 10.05.2019 sa odvolávame.

Napadnuté rozhodnutie je nezákonné z nasledovných dôvodov:

- a) Stavebný úrad zamietol požiadavky na overenie zákonných záujmov podľa osobitných predpisov (cestný správny orgán, orgán ochrany prírody, štátna vodná správa) nakoľko riešenie týchto záujmov bude podľa názoru stavebného úradu predmet až následných stavebných povolení. Takýto postup nie je v súlade so zákonom.

Podľa §38a Stavebného zákona „*S územným konaním sa spájajú, pokiaľ to nevylučuje povaha veci alebo ak osobitné predpisy neustanovujú inak, aj iné konania potrebné na umiestnenie stavby alebo na určenie využitia územia. Správne orgány príslušné na ich uskutočňovanie majú v územnom konaní postavenie dotknutého orgánu podľa § 140a.*“

Je nepochybné, že stavebný úrad mal podľa §37 ods.2 Stavebného zákona „*v územnom konaní posúdiť návrh predovšetkým z hľadiska starostlivosti o životné prostredie a potrieb požadovaného opatrenia v území a jeho dôsledkov; preskúma návrh a jeho súlad s podkladmi podľa odseku 1 a predchádzajúcimi rozhodnutiami o území, posúdi, či vyhovuje všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu a všeobecne technickým požiadavkám na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu, prípadne predpisom, ktoré ustanovujú hygienické, protipožiarne podmienky, podmienky bezpečnosti práce a technických zariadení, dopravné podmienky, podmienky ochrany prírody, starostlivosti o kultúrne pamiatky, ochrany poľnohospodárskeho pôdneho fondu, lesného pôdneho fondu a pod., pokiaľ posúdenie nepatrí iným orgánom.*“

Stavebný úrad si tak mal zabezpečiť rozhodnutia alebo záväzné stanoviská cestného správneho orgánu k dopravno-kapacitnému riešeniu stavby; orgánu ochrany prírody z hľadiska osobitných zložiek životného prostredia v zmysle osobitných zákonov (zákon o ovzduší, zákon o ochrane prírody a krajiny) ako aj štátnej vodnej správy (Vodný zákon) postupom podľa §140b Stavebného zákona. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že sa pri rozhodovaní spoľahol iba na ústne vyjadrenie jedného účastníka konania (projektanta), čo nie je v súlade s §32 ods.1 kedy má stavebný úrad zistiť skutkový stav úplne a presne a podľa §4 ods.2 Správneho poriadku má postupovať nestranne.

Stavebný úrad tak nepostupoval, nakoľko podľa rozhodnutia naše požiadavku smerujúce k naplneniu uvedenej zákonnej povinnosti zamietol; preto je napadnuté rozhodnutie nezákonné a je potrebné ho zrušiť a vrátiť na nové konanie a rozhodnutie.

Vzhľadom na uvedené je potrebné naše požiadavky vyriešiť v odvolacom konaní a to postupom podľa §140b ods.6 Stavebného zákona.

- b) Podľa §3 ods.5 zákona OPK č.543/2002 Z.z. je požadovanou náležitosťou dokumentácie pre územné rozhodnutie aj projekt preventívnych a kompenzačných opatrení. Nakoľko sa jedná o zákonnú povinnosť, stavebný úrad mal podľa §3 ods.1 posledná veta Správneho poriadku, povinnosť dôsledne vyžadovať od navrhovateľa splnenie tejto zákonnej povinnosti. Stavebný úrad však takto nekonal, v rozpore s čl.2 ods.2 Ústavy SR a v rozpore s §3 ods.1 Správneho poriadku dôsledne netrval na plnení zákonných povinností navrhovateľa.

Stavebný úrad uviedol, že túto požiadavku vyhodnotil ako neopodstatnenú len preto, že ju neuviedol vo svojom stanovisku orgán ochrany prírody. Takéto konanie je v rozpore so zákonom hneď v dvoch rovinách:

- Účastník konania vystupuje sám za seba a úrad je povinný chrániť jeho zákonom chránené záujmy (§3 ods.1 správneho poriadku) a dať mu možnosť, aby ich mohol efektívne presadzovať (§3 ods.2 Správneho poriadku). Nie je potrebné a ani správne, aby zákonné záujmy účastníka konania hájil dotknutý orgán; ten má za úlohu chrániť verejné záujmy.
- Uvedená povinnosť vyplýva zo zákona a stavebný úrad ju je povinný plniť aj keď ho na to iný dotknutý orgán osobitne neupozorní.

V dôsledku toho nesprávne aplikoval §35 ods.3 Stavebného zákona, tým, že od navrhovateľa nežiadal doplnenie projektovej dokumentácie o predpísanú náležitosť hoci podľa §3 ods.1 Správneho poriadku mal na tom dôsledne trvať a aj v rozhodnutí uvádza, že len vzhľadom na názor stavebného úradu na zákonom stanovenej povinnosti netrvá, čo je zjavne v rozpore s čl.2 ods.2 Ústavy, ktorý prikazuje štátnym orgánom konať len v rámci ústavy a zákonov a zákonom predpísaným spôsobom. Preto je potrebné územné rozhodnutie zrušiť, vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie.

- c) Podľa §16a ods.23 Vodného zákona „*Povoľujúci orgán nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa povoľuje navrhovaná činnosť bez vydania rozhodnutia v konaní podľa odseku 13 alebo 21.*“ pričom podľa dôvodovej správy k Vodnému zákonu ako aj z prechodných ustanovení §80e ods.1 Vodného zákona vyplýva, že územné rozhodnutie je rozhodnutie na ktoré sa citované ustanovenie §16a ods.23 Vodného zákona vzťahuje. Ustanovenie §16a ods.23 Vodného zákona predstavuje zákonný zákaz vydať územné rozhodnutie bez zabezpečenia rozhodnutia o primárnom posúdení vplyvov na vody a teda stavebný úrad prekročil ústavné splnomocnenie čl.2 ods.2 Ústavy SR rozhodovať len na základe zákona a v jeho zákonnej intencii tým, že zamietol našu požiadavku požadujúcu overenie splnenia tejto zákonnej povinnosti zo strany navrhovateľa a stavebný úrad mal podľa §3 ods.1 Správneho poriadku dôsledne vyžadovať plnenie povinností navrhovateľa.

Upozorňujeme však na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie č. C-461/13, ktorý stanovuje povinnosť členských štátov nepovolíť projekt, ktorý môže spôsobiť zhoršenie stavu útvaru povrchovej vody, čo sa premietlo aj do §16a ods.23 Vodného zákona. Uvedený rozsudok je záväzným výkladom Európskeho práva a členské štáty a ich štátne orgány sú týmto právnym názorom priamo viazané; vrátane odvolacieho úradu.

Stavebný úrad predpísaným spôsobom nekonal, porušil čl.2 ods.2 Ústavy SR a konal v rozpore s Ústavou a zákonmi SR; preto je potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť a vrátiť na nové konanie a rozhodnutie.

- d) Stavebný úrad zamietol požiadavku na realizáciu stavby tak, aby bola zabezpečená separácia odpadu. Podľa všeobecných technických požiadavok na navrhovanie stavieb v §47 písm.i Stavebného zákona „*Stavby sa musia navrhovať tak, aby boli po celý čas životnosti v súlade so základnými požiadavkami na stavby, so zastavovacími podmienkami a aby boli zhotovené z vhodných stavebných výrobkov a pritom aby bol zabezpečený odvoz alebo iný spôsob zneškodnenia odpadu z užívania stavby.*“; pričom podrobnosti ohľadne separovania odpadu stanovuje zákon o odpadoch č.79/2015.

Stavebný úrad bol povinný podľa §37 ods.2 Stavebného zákona „*posúdiť návrh predovšetkým z hľadiska starostlivosti o životné prostredie a potrieb požadovaného opatrenia v území a jeho dôsledkov; preskúma návrh a jeho súlad s podkladmi podľa odseku 1 a predchádzajúcimi rozhodnutiami o území, posúdi, či vyhovuje všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu a všeobecne technickým požiadavkám na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu, prípadne predpisom, ktoré ustanovujú hygienické, protipožiarne podmienky, podmienky bezpečnosti práce a technických zariadení, dopravné podmienky, podmienky ochrany prírody, starostlivosti o kultúrne pamiatky, ochrany poľnohospodárskeho pôdneho fondu, lesného pôdneho fondu a pod., pokiaľ posúdenie nepatrí iným orgánom.*“

Stavebný úrad našu požiadavku na zabezpečenie separovaného zberu zamietol, hoci je to povinná súčasť projektu a stavebný úrad si mal túto skutočnosť v územnom rozhodnutí overiť. Podľa zákona o odpadoch separovanie zberu realizuje každý pôvodca odpadu, v tomto prípade budúci užívatelia stavby a preto musí projektant navrhnúť takú stavbu, ktorá tomu vytvára adekvátne podmienky. Stavebný úrad rozhodol v rozpore so zákonom a preto je potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť, vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie.

- e) Podľa §39a ods.2 písm.b „*V podmienkach na umiestnenie stavby sa určia požiadavky na zabezpečenie súladu urbanistického riešenia a architektonického riešenia stavby s okolitým životným prostredím, najmä na*

výškové a polohové umiestnenie stavby vrátane odstupov od hraníc pozemku a od susedných stavieb, na výšku stavby, prístup a užívanie stavieb osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie, na napojenie na sieť technického vybavenia, napojenie na pozemné komunikácie, na podiel zastavanej plochy a nezastavanej plochy zo stavebného pozemku vrátane požiadaviek na úpravu jeho nezastavaných plôch“

Odôvodnenie rozhodnutia obsahuje vyjadrenie projektanta, že s parčíkom ako formou sadových a parkových úprav okolia stavby sa počíta; rozhodnutie stavebného úradu však s týmto vyjadrením projektanta nekorešponduje. Pri striktnom výklade územného rozhodnutia sa dokonca pripúšťa aj taký výklad zákona, že realizácia tohto stavebného objektu sadových a parkových úprav sa v stavebnom konaní nepripúšťa, nakoľko táto požiadavka bola zamietnutá a preto by jej uvedenie v DSP bolo porušením územného rozhodnutia. Uvedené však zároveň vyvracia tvrdenie stavebného úradu, že táto otázka nebola predmetom územného konania, keď s ňou projektant očividne počítal a predpokladal jej realizáciu v nasledujúcich projekčných stupňoch.

Stavebný úrad zamietol požiadavky na riešenie nezastavaných plôch z dôvodu, že údajne nie sú predmetom územného konania. V zmysle citovaného ustanovenia stavebného zákona však mali byť predmetom územného konania aj tieto požiadavky a preto ak o nich stavebný úrad nekonal, postupoval v rozpore s §39a ods.2 písm.b Stavebného zákona; preto je potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na nové konanie.

- f) Podľa čl.23 ods.1 Správneho poriadku „*Účastníci konania a ich zástupcovia a zúčastnené osoby majú právo nazeráť do spisov, robiť si z nich výpisy, odpisy a dostať kópie spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní alebo dostať informáciu zo spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní iným spôsobom.*“; pričom podľa Komentára k Správnemu poriadku (Potasch/Hašanová, C.H.BECK, Bratislava, 2.vydanie, str. 130) autori uvádzajú „*Účastníci konania, ich zástupcovia a zúčastnené osoby majú právo nielen nazeráť do spisu pred správnym orgánom, ale sú oprávnení robiť si zo spisu výpisy, odpisy ako aj dostať kópiu spisu. ... Vyhotovenie kópie môže mať podobu fotokópie, ale nevylučuje sa ani možnosť prekopírovať spisový materiál alebo jeho časť na USB kľúč, CD médium alebo ho inak zaznamenať*“.

Aj podľa rozhodnutia Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 23S/55/2018-214 zo dňa 19.09.2018, ktorým vrátil prejednávanú vec na nové konanie vyplýva, že právo nahliadnuť do spisu nie je totožné s právom dostať kópiu spisu a je potrebné ich rozlišovať a naplniť jedno aj druhé, ak o to účastník požiada.

V danom prípade je nutné tiež brať do úvahy právo Európskej únie, konkrétne Aarhurský dohovor č.43/2006 Z.z., pričom podľa čl.7 Ústavy SR má prednosť pred národnými zákonmi a podľa čl. 152 ods.4 Ústavy je nutné slovenské zákony interpretovať a aplikovať v súlade s legislatívou Európskej únie. Aarhurský dohovor jednoznačne v čl.4 ods.1 a ods.2 stanovuje právo dotknutej verejnosti určiť si spôsob oboznámenia sa s podkladmi o životnom prostredí a priamo v čl.6 ods.4 stanovuje povinnosť štátnym orgánom umožniť spolupodieľať sa na rozhodnutí reálne a v čase, keď sú otvorené ešte všetky možnosti.

Podľa rozsudku NS SR č. 3 Sžo 220/2010 zo dňa 02.08.2011, ktorý konštatuje, že ak sa správny orgán svojím postupom reálne neoboznámil účastníka konania sa s podkladmi rozhodnutia a v dôsledku toho sa ani nezaoberal prípadnými námietkami, návrhmi dôkazov a vyjadreniami účastníka konania, tak úrad postupoval v rozpore s §33 ods.2 Správneho poriadku a toto samo o sebe je dôvodom na zrušenie takéhoto rozhodnutia.

V zmysle ustálenej rozhodovacej praxe ako aj právnej teórie nie je pravdou, že úrad nemá povinnosť oboznámiť účastníka konania s kópiou spisu ak o to požiada; resp. tým, že úrad neoboznámil účastníka konania s podkladmi rozhodnutia, ukrátil ho o procesné právo vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia podľa §33 ods.2 Správneho poriadku.

Nie je pravdou, že by odvolateľ nevyužil svoje právo oboznámiť sa s podkladmi rozhodnutia nakoľko aktívne žiadal o doručenie relevantných podkladov rozhodnutia v zákonnej lehote a stavebný úrad svojím postupom mu znemožnil sa s podkladmi oboznámiť a to napriek tomu, že stavebný úrad mu zasielal znenie §23 ods.1 Správneho poriadku, ktoré ukotvuje právo účastníka na kópiu podkladov a nie je zrejmé prečo ju stavebný úrad nevyhotovil, keď mu znenie tohto ustanovenia bolo preukázateľne známe; iba ak išlo úradu o šikanózný výkon štátnej správy a/alebo spôsobiť navrhovateľovi procesné problémy tým, že ho uvedie

do právneho stavu, kedy sa musíme voči rozhodnutia odvolať a tak mu nebude vydané právoplatné rozhodnutie.

- g) Podľa §3 ods.2 Správneho poriadku je úrad povinný konať tak, že efektívne umožní chrániť oprávnené záujmy a práva účastníka konania; podľa §33 ods.2 Správneho poriadku „*Správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.*“

Podľa §39a ods.2 písm.b „*V podmienkach na umiestnenie stavby sa určia požiadavky na zabezpečenie súladu urbanistického riešenia a architektonického riešenia stavby s okolitým životným prostredím, najmä na výškové a polohové umiestnenie stavby vrátane odstupov od hraníc pozemku a od susedných stavieb, na výšku stavby, prístup a užívanie stavieb osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie, na napojenie na sieť technického vybavenia, napojenie na pozemné komunikácie, na podiel zastavanej plochy a nezastavanej plochy zo stavebného pozemku vrátane požiadaviek na úpravu jeho nezastavaných plôch.*“

Podľa §4 ods.1 písm.e vyhlášky k Stavebnému zákonu č.453/2000 Z.z. „*Územné rozhodnutie obsahuje okrem všeobecných náležitostí ďalšie podmienky, ktorými sa zabezpečí ochrana verejných záujmov a právom chránených záujmov účastníkov konania*“. Z uvedených ustanovení zákona vyplýva, že úrad môže zamietnuť požiadavky odvolateľa len vtedy, ak zistí, že požadujú právnu ochranu neoprávnených záujmov resp. sa ich vyhoveniu nezabezpečí ochrana verejných záujmov; v danom prípade táto podmienka nebola splnená a preto nebol úrad oprávnený požiadavky odvolateľa zamietnuť.

Podľa Súdneho správneho poriadku je Združenie domových samospráv ako občianske združenie pôsobiace v oblasti ochrany životného prostredia iným subjektom verejnej správy oprávneným sledovať plnenie verejných záujmov na ochranu životného prostredia a všetky ním uplatnené požiadavky smerovali k naplneniu verejných záujmov ochrany životného prostredia a jeho zložiek v zmysle náležitostí územného rozhodnutia podľa §39a Stavebného zákona.

Stavebný úrad smel nevyhovieť resp. zamietnuť požiadavke odvolateľa len v tom prípade, ak by preukázal, že ním sledovaný záujem nie je chráneným verejným záujmom podľa osobitného zákona a teda nemá povinnosť uviesť ako podmienku jeho ochrany podľa §39a Stavebného zákona v zmysle §4 vyhlášky č.453/2000 Z.z.; stavebný úrad uvedené v napadnutom rozhodnutí neuviedol.

Procesne sa o verejných záujmoch v územnom a stavebnom konaní rozhoduje nie voľnou úvahou samotného stavebného úradu ale výlučne len na základe záväzných stanovísk dotknutých orgánov, ktorými je stavebný úrad viazaný. Stavebný úrad bol povinný vyhodnotiť jednotlivé požiadavky odvolateľa v zmysle záväzných stanovísk dotknutých orgánov a vyhovieť každej jednotlivo vždy keď nebola v rozpore so záväzným stanoviskom alebo ak bola zapracovaná do podmienok územného rozhodnutia; inak v prípade rozporu so záväzným stanoviskom mal úrad povinnosť zabezpečiť si zjednocujúce stanovisko podľa §140b ods.5 Stavebného zákona a rozhodnúť až na základe tohto zjednocujúceho stanoviska.

Stavebný úrad uvedeným spôsobom nepostupoval, rozhodol o vyjadrení odvolateľa sám výlučne na základe svojej voľnej úvahy resp. na základe vyjadrení navrhovateľa pričom si nezabezpečil zjednocujúce záväzné stanovisko dotknutých orgánov, rozhodnutie teda nespĺňa zásady legality a legitimacy; porušuje aj zásadu procesnej rovnosti účastníkov konania podľa §4 ods.2 Správneho poriadku.

Podľa §56 Správneho poriadku prvostupňový úrad v rámci podaného odvolania vykoná nasledovné úkony:

- Vykoná doplňujúce dokazovanie podľa §56 Správneho poriadku
- Upovedomí ostatných účastníkov o odvolaní a vyzve ich vyjadriť sa k nemu
- Preskúma, či nie je dôvod pre opravu rozhodnutia podľa §57 ods.1; ak dôvod je tak rozhodnutie opraví sám inak odošle spis druhostupňovému úradu.

V rámci doplňujúceho dokazovania teda navrhujeme nasledovné dôkazy:

- 1) Zabezpečiť zjednocujúce stanovisko k odvolaniu podľa §140b ods.6 Stavebného zákona od príslušného úradu**
- 2) Zabezpečiť zjednocujúce stanovisko k odvolaniu podľa §140b ods.6 Stavebného zákona od orgánu štátnej vodnej správy**

- 3) Zabezpečiť zjednocujúce stanovisko k odvolaniu podľa §140b ods.6 Stavebného zákona od orgánu ochrany prírody
- 4) Zabezpečiť zjednocujúce stanovisko k odvolaniu podľa §140b ods.6 Stavebného zákona od cestného správneho orgánu k dopravnému napojeniu a dopravno-kapacitnému posúdeniu na cestnú infraštruktúru.
- 5) Zabezpečiť vyjadrenia účastníkov konania k odvolaniu a posúdiť, či nie je dôvod pre opravu rozhodnutia prvostupňovým úradom

Podľa §59 ods.1 Správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Vzhľadom na konštatované pochybenia v územnom konaní žiadame, aby odvolací orgán napadnuté rozhodnutie zmenil podľa §57 ods.1 resp. §59 ods.2 a to tak, že uplatnené požiadavky odvolateľa budú v územnom rozhodnutí akceptované s tým, že ich technické zhodnotenie a zapracovanie bude riešené projektantom v projektovej dokumentácii pre stavebné povolenie. Toto odvolanie má podľa §55 ods.1 Správneho poriadku odkladný účinok, ktorý podľa §42 ods.4 Stavebného zákona nemožno vylúčiť.

Žiadame byť oboznámený s podkladmi odvolacieho konania pre účely vyjadrenia sa podľa §33 ods.2 a §56 Správneho poriadku v samotnom konaní o odvolaní. Zároveň žiadame, aby v rozhodnutí o odvolaní boli všetky naše námietky v odvolaní citované podľa §47 ods.3 posledná veta Správneho poriadku a odvolací orgán uviedlo, ako sa s nimi vysporiadal a ako ich v rozhodnutí zohľadnil. S podkladmi odvolacieho orgánu žiadame byť oboznámení podľa §23 ods.1 pred samotným vydaním druhostupňového rozhodnutia a umožniť odvolateľovi sa k nim podľa §33 ods.2 Správneho poriadku vyjadriť.

Rozhodnutie ako aj ostatné písomnosti žiadame v zmysle §25a Správneho poriadku a §17 ods.1 zákona o e-governmente doručovať výhradne len do elektronickej schránky nášho združenia na ústrednom portáli verejnej správy slovensko.sk; listiny v papierovej forme poštou nedoručovať.

Toto podanie písomne potvrdíme podľa §19 ods.1 Správneho poriadku cestou elektronickej podateľne na ústrednom portáli verejnej správy slovensko.sk.

S pozdravom,

Združenie domových samospráv | Marcel Slávik
sídlo: Rovnianska 14 | P.O.BOX 218 | 851 02 Bratislava
office: Námestie SNP 13/B | 841 01 Bratislava
+421 905 728 704 | www.samospravydomov.org

